

Jeg synes, man skulle fatte mod og gå positivt ind i udvalgsarbejdet med henblik på fastsættelse af et betydelig højere antal år end 2 år.

Kl. 14.35

(Kort bemærkning):

Aage Frandsen (SF):

Jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti og hr. Poul Nødgaard går ud fra, at uanset om man siger 12 år eller måske endda endnu mere – måske 50 år, måske også for altid – er det grundlovsmedholdeligt. Men nogle andre siger, at det er det ikke, og derfor vil jeg godt spørge hr. Nødgaard: Kunne det ikke tyde på, at den grundlov, som Dansk Folkeparti siger er så god, at vi skal beholde den til evig tid, måske alligevel ikke er så god? Den er jo ikke så klar, som hr. Nødgaard gerne vil have, for ordene »fast bopæl i riget«, som står i grundloven, kan tolkes på forskellige måder, og efter hr. Nødgaards opfattelse burde det vel tyde på, at grundloven egentlig trænger til at blive lavet om på det punkt.

(Kort bemærkning):

Poul Nødgaard (DF):

Jeg skal svare, og det gør jeg med stor glæde.

Vi skal ikke på nogen måde lægge skjul på, at vi synes, det er en rigtig god grundlov, vi har, men lige på dette punkt er den nok ikke særlig god, hvis man ser det i relation til, at i en lang række andre lande, også i EU-fællesskabet, kan man stemme fra udlandet til de hjemlige parlamentsvalg.

Men vi ved også godt, at det, der er tanken hos de partier, som er så forhåbende på at få lavet en ny grundlov, er at få ændret masser af paragraffer, så der i videre udstrækning end nu kan afgive suveræniteten, og befolkningen fratages muligheden for at afgøre en lang række spørgsmål, bl.a. i relation til EU, ved folkeafstemninger. Det er derfor, vi holder hårdhændet fast ved den nuværende grundlov, og så må vi leve med, at nogle enkelte ting i den måske godt kunne udformes lidt bedre eller lidt anderledes.

Men vi er i hvert fald ikke indstillet på at give køb på, at man ændrer og pulveriserer, hvis jeg må bruge det udtryk, en i al almindelighed vel fungerende grundlov. Befolkningen er glade for grundloven, og når man sidder og snakker om den, er der ikke nogen i befolkningen, der har noget stort ønske om at ændre den. Men der er nogle her i Folketinget, der er meget optaget af det.

(Kort bemærkning):

Aage Frandsen (SF):

Jeg ved ikke, hvilke partiers motiver hr. Nødgaard tænker på, men når hr. Nødgaard henviser til, at folk er så glade for grundloven, hænger det vel bl.a. sammen med, at folk ikke ved, hvad der står i grundloven, ligesom man heller ikke er klar over, at »fast bopæl i riget« sådan set er en ret bastant formulering.

Men jeg kan vel trods alt vel fortolke det sådan, at Dansk Folkeparti erkender, at der i hvert fald er én paragraf, nemlig § 29, som ikke er udformet på en sådan måde, at Dansk Folkeparti synes, den er tidssvarende. Skål jeg forstå det sådan? Så kan det være, der er andre paragraffer, som vi måske kan snuppe ved en anden lejlighed.

(Kort bemærkning):

Poul Nødgaard (DF):

Jeg tror, hr. Aage Frandsen har uret i, at der ikke er ret mange, der kender grundloven. Der er f.eks. ikke ret mange, der ikke kender grundlovens bestemmelse om ejendomsrettens ukrænkelighed og en lang række andre ting.

Jeg var på besøg på en folkeskole for nylig, og jeg blev imponeret af, at stort set lige fra 5.-6. klasse gennemgår man nogle paragraffer i grundloven og gør dermed børn og unge fortrolige med, at grundloven er en grundlov, der virkelig giver dem en lang række rettigheder, som jeg også har indtryk af, at man her i Folketinget er utrolig glade for.

Derfor tror jeg heller ikke, at hr. Aage Frandsen har ret i, at der slet ikke er nogen, der ved, hvad der står i grundloven, sådan som det nærmest blev fremstillet. Det er jeg helt uenig i. Mit parti har ved store kampagner og lignende fået trykt et utal af eksemplarer af grundloven, som vi har delt ud, og folk har været utrolig glade for at modtage den, for så har de den liggende hjemme i skrivebordsskuffen, hvis de får problemer med, hvilke rettigheder de har i det danske samfund.

(Kort bemærkning):

Ole Stavad (S):

Jeg er sådan set meget enig i hr. Aage Frandsens indgang til sagen, for det er jo en speciel folketingsdebat, i og med at jeg kan høre, at alle egentlig er enige om, at der godt kunne gås nogle skridt videre på området.

Derfor vil jeg også godt spørge hr. Poul Nødgaard: Bekymrer det ikke hr. Poul Nødgaard,